

Pietas Novissima Fato Inopino Quidem; Sed Placidissimo & Beatissimo. Optimi Parentis Dn. Henrici Rahner/ Inter summus luctus

Rostochii: Kilius, 1662

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776799223>

Druck Freier Zugang

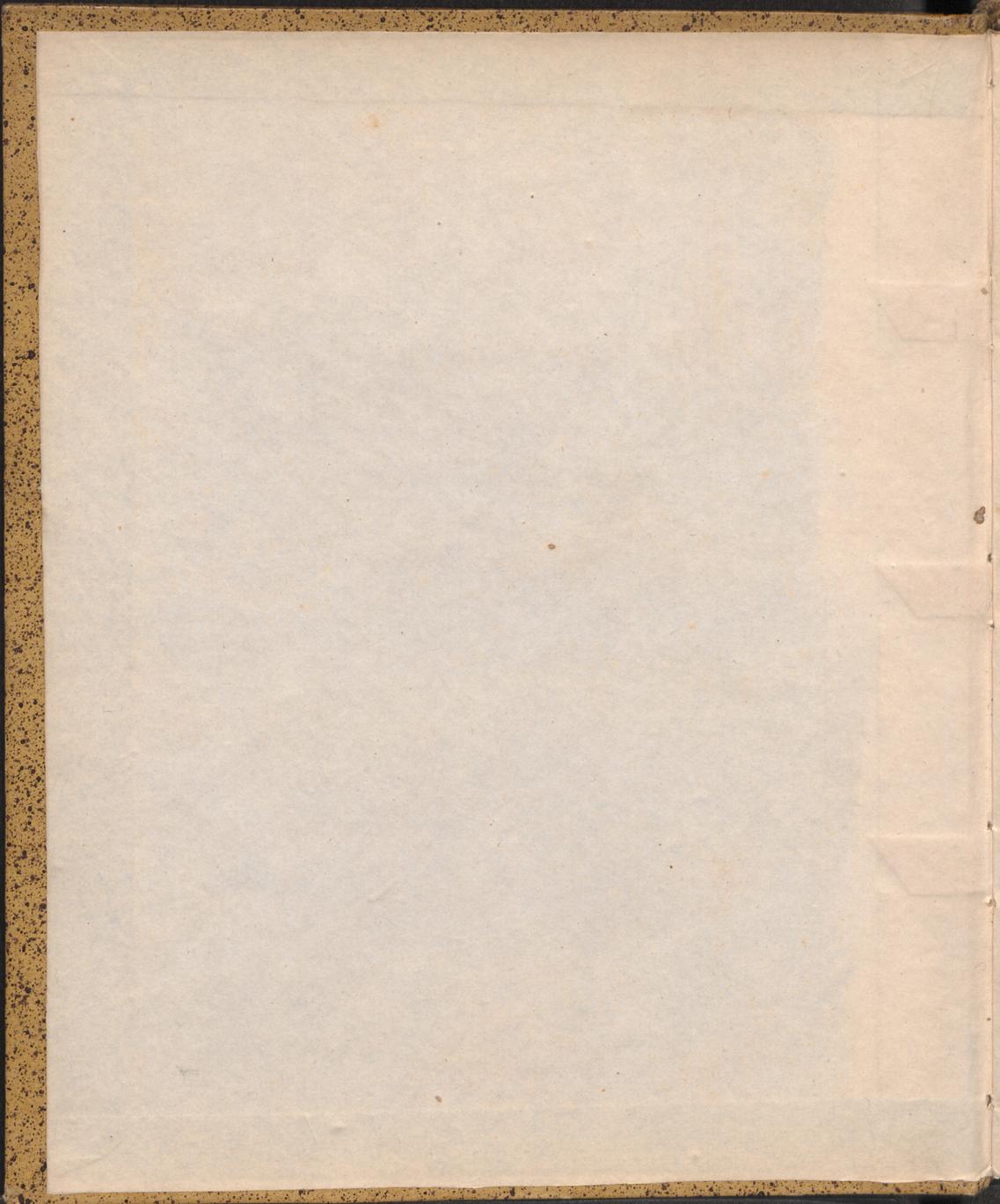
Mauritius, G.

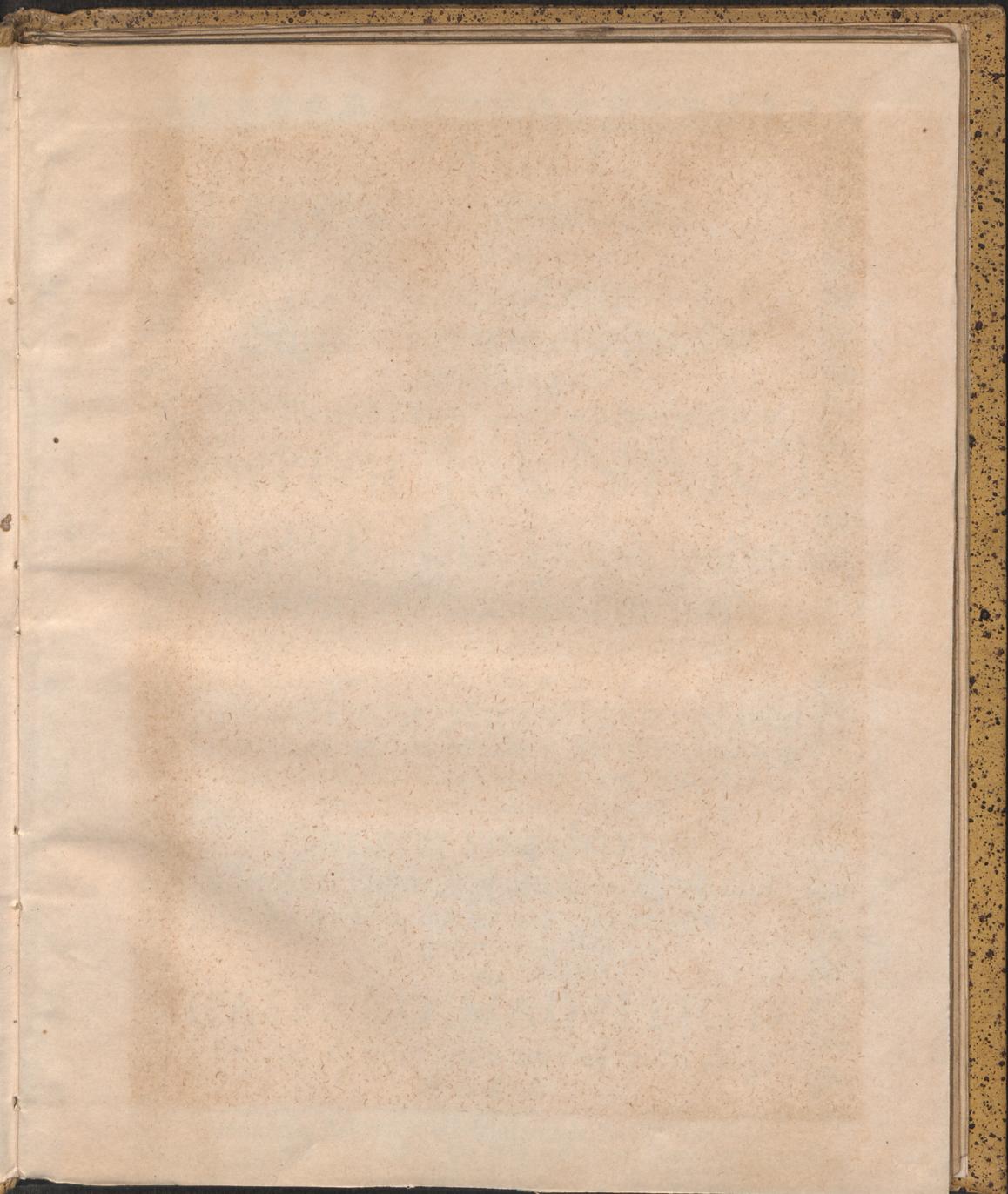
auf

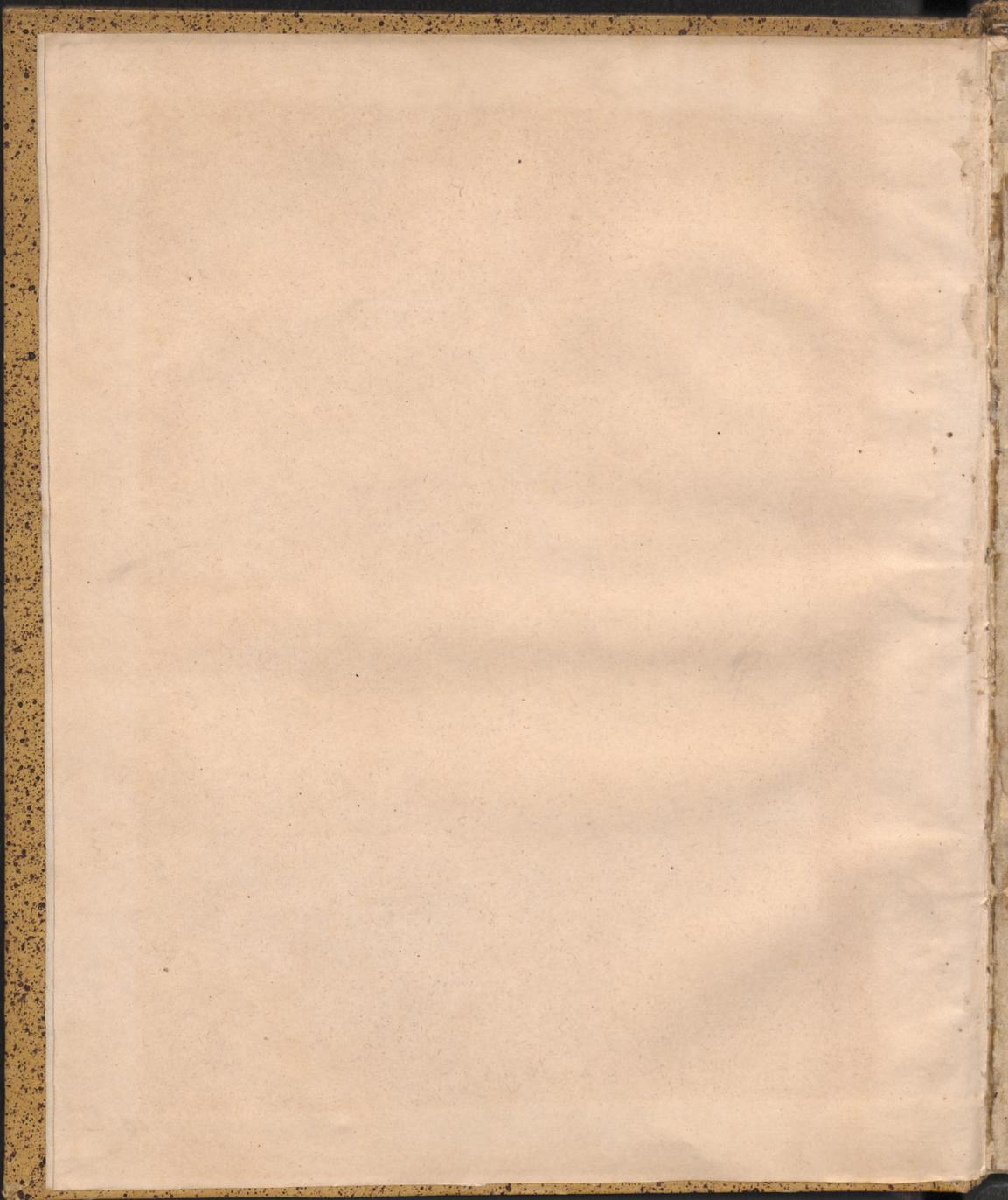
H. Rahne.

Rostock, 1662. /a

10, 1, 2.

PIETAS NOVISSIMA
FATO
INOPINO QUIDEM; SED
Placidissimo & Beatissimo.
OPTIMI PARENTIS
DN. HENRICI RASNERI
Inter summus luctus
Exhibita
à
SUPERSTITIBUS FILIIS.

ROSTOCHII,
Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. 1662

TERTIAS NOVISSIMA

FATO

INOPINO QUIDEM SED

Placidissimo & Beatissimo.

OPTIMI PARENTIS

DR. HENRICI BRUNNERI

Inter faciem hunc

Exhibita

UNIVERSITATIS ROSTOCKENSIS

ROSTOCKII

MDCCCLXXXIII

Quis ferus ille meas allapsus rumor ad aures?
Quisve stupor mihi nunc pectora cepit
iners?

Obstupui, mens ipsa mihi cum voce recessit,
Exhaurit lacrymas & dolor ille meas.

Ah, Pater, unde meas nunc ordiar, alme, querelas,
Quas misero mihi non finiet ulla dies?

*Transmisit ab ipso dolore truncatum Carmen in
desideratissimi Parentis exsequias*

Conradus Rahne.

TE vivo fuit, o Pater o! mihi vivere dulce,
Hei quam dulce foret te moriente mori!
Et tamen est, fateor, grata hoc mihi nomine vita,
Quod tibi, quas fundam, sufficiat lacrymas.

Atque utinam plures oculos natura dedisset,
Quis possim assiduos flere dolere dies!

Verba tamen postrema damus. Stat pectore luctus.
Deficit officio mensque manusque suo.

*Inter lacrymas scripsit optimo Parenri
mœstissimus*

**LAURENTIUS RAHNE /
Me**

ME miserum! quali, GENITOR dulcissime, plangam
Telesu? luctus qualia signa dabo?
Qualia signa dabo? vox interclusa tenetur
Faucibus, & gelido frigore membra rigent.
Ah Pater! Ah Pater! Ah caram semel adspice Matrem!
Ah semel & gnatis basia fige tuis!
O frustra, frustra gemebundo pectore ploro!
Vita nulla oculi signa, nec ora, ferunt
Corpus inane animâ jacet, unus gutture ronchus
Ducitur, exspiras, claudis & ora PATER!
Heu vivus morior! Iqualet sine sanguine vultus,
Nec pes ire potest, nec mea lingua loqui.
Matrem latifluo, BONE JESU! respice vultu,
Orbatos recrea nos bonitate tua!

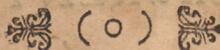
*Mœstissimò animò Desideratissimi DN. PA-
TRIS sui obitum nimis insperatum ita
lugebat, madidisq; oculis deplorabat*

CHRISTOPHORUS KASNE / Sch.
Patr. in præsens alumnus.

Siccine pallentes raperis, Pater alme, sub umbras?
Nocteq; perpetuâ lumina clausa jacent?
Tute quidem moriens nobis æterna relinquis
Lamenta. O fatum præcipitesq; rogos!
Sistet amen lacrymas, genitrix pia, siste querelas.
Nunc animam veræ restituit patriæ.

Summo dolore scribebat

Joachimus Kasne.

Quis ferus ille meas allapsus r
 Quisve stupor mihi nu
 in
 Obstupui, mens ipsa mihi cum voce
 Exhaurit lacrymas & dolor ill
 Ah, Pater, unde meas nunc ordiar,
 Quas misero mihi non finiet ul
*Transmisit ab ipso dolore t
 desideratissimi Pa*
 Con

TE vivo fuit, o Pater o! mihi vive
 Hei quam dulce foret te morie
 Et tamen est, fateor, grata hoc mihi n
 Quod tibi, quas fundam, suffici
 Atq; utinam plures oculos natura ded
 Quis possim assiduos flere dolere
 Verba tamen postrema damus. Sta
 Deficit officio mensq; manusq;
 Inter lacrymas

LAURENTI

ures?
 ra cepit
 relas,
 rmen in
 ias
 Kabne.

So
 uctus.
 no Parenri
 imus
 Me

